

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.
TELEFON-SZÁM: 110.
Hirdetések és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos
FENYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:
Egy évre 16 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K
Egyes szám ára: 10 fillér.
A lap megjelenik és szerdán és szombaton este 6 órakor.

Az igazság.

Egy kilencz iv terjedelmű nyilatkozatot kaptunk a mai postával. Láttuk a címéből is, hogy válasz azokra a vádakra, amelyelyek a néppárt helybeli organuma a *Mórvídedi Takarékpénztár-t* illette. Kedvetlenül fogtuk bele az olvasásába: naiv dolognak tartjuk azokat az elváásokat érveket meggyőzni, mikor azok — százaszoros bebizonyult már — rossz hiszeműen vádolnak taktika czéljából. De a mint olvasni kezdtük a sorokat, a százaszoros megfogalmazott mondatokból a leközölt ténybeli adatokból, és bizonyítékokból az igazságnak olyan ereje, a méltatlanul bántalmazott emberek olyan lesújtó fegyvere tánt fel előttünk, hogy a nyilatkozat végén újra kezdtük azt olvasni: szobba, okosabb vezérekkel nem találhattunk volna mai számunkra.

Tessék elolvasni a *Mórvídedi Takarékpénztár* részéről hozzánk beküldött s az alább következő hosszú nyilatkozatot, minden sora érdemes rá. Még így rágalmaszást agyon nem csaptak és rágalmaszása bűjtőgőt le nem lepleztek, mint a néppárti újságot és *Dallmann József* bakony-sárkányi plebános urát, a ki a szegény nép börtén gazdagszik meg, azután a reverenda oltalma alatt nekirent egy tisztességes vidéki pénzügyesnek, a miért és az nem engedi a plebános ur jatekait tovább ézni.

Tessék sajátjert tudítani a plebánosnak, ha azt akarja elhitetni, hogy a felhozott tények esetleg valótlanok is lehetnek. A sajátjeren majd kiderül az igazság újból. Itt adjuk most egész terjedelmében a pénzügyes nyilatkozatát:

T A R C Z A.

A hálátlan.

Ita: *Kabos Eda.*

A harmadik emeleten mindenki tudja, hogy az irnok ur felesége halálosan beteg. De azt már a bérkasszárnya mindentudói is csak sejtették, hogy a szegény asszonyt nagyobb betegség győtri, az éhség. Nem a magáé, ámbár hiszen neki volna csak igazán szaksége egy kis tyuklevésre, sonkára, tudom is én mire, hanem a három kis poronytásnak a mohóság, amivel meg a levegőt is úgy szívják, mintha rágna szeretnék. Hogy meg kell halnia, az már beleszorgott az irnok ur felesége s ha már ugys meghal, mindögy, hogy cseszen megy a föld alá. De a három csöpp ártatlanság napok óta éhezést az anyjuk, egy lehet, régen be is hunyta volna már a szemét, ha az éhezést kicsinyek itt nem távtják. Nem tud az asszony meghalni, mikor a gyerekei őt is falják szemükkel.

A harmadik emelet csak az asszonyt sajnálta. Valamelyik napon büszkén állt ki a folyosóra Döményné a kiskereskedőné. Suttogva mesélte a szomszédoknak:

— Tyuklevés viszek be neki, egy kis comboska is került utána. Ha az ura nem, hát majd gondoskodunk mi róla.

Pont dében Döményné már vitte a levést. Az egész harmadik emelet egy leste, mintha valamennyien adtak volna valamit a levéshez.

„Válasz a „Fejérmegyei Napló“-nak.

A „Fejérmegyei Napló“ különös előszóval foglalkozik újabb időben a móri viszonyokkal. Támad boldogot, boldogtalant; granusit, mert neki csak az kell, hogy a gyanuból valami tapadjon; így szavvel csorbát az eddig vezető szerepet vitt egynéki hírneve, hogy most már az új apostolok karjaiba rohanjan a tudatlan nép. Meg kell rontani a régi jó pénzintézeteket, hogy az egyedül törvető keresztény hitelszövetkezet malmára hajtsa a vizet.

Ezért vetette ki a lap hálóját a „Mórvídedi Takarékpénztár“-ra és vezetőire s a „Kivándorlasi congressus szives figyelmébe“ s a „Hogyan bánunk a szegény néppel“ feliratu czikkjeiben egy eredményben áldásos actió-kat tüntetési folyó színben, mintha mi a szegény nép veszére törnénk.

Hogy a kivándorlás megakadályozására megindult törvos mozgalom ne induljon hamis nyomon s hogy az igazságnak szolgáljunk, mi a helyes tényállást ajánljuk azoknak figyelmébe, a kik a kivándorlasi megakadályozású fázisznak s azoknak, a kik az igazság barátjai.

A helyes tényállás ez: 127 bakony-sárkányi és kethelyi lakos 1872-ben megvette báró Miske Imre bakony-sárkányi birtokát s hogy a vételárat kifizethessék, magukra vállalták egyetemleges kötelezettséggel azon 100.000 frt tartozást, a melyely báró Miske Imre s Székesfehérvári Takarékpénztárnak tartozott s ezen kívüli felvettek külön a kethelynek s külön a bárkányiak 55.000—55.000 frtot ugyanazon pénzügyes által egyetemleges kötelezettséggel, mely három rendbeli adósság ugy a levést uraldmi birtokra, mint a birtokvervő társaság egyéb birtokaira is bekebelezte.

A birtokot a társaság tagjai egymásközt felosztották, maguk közt felosztották ok a terheket

Az irnok ur felesége ott fektűd az udvarra néző ahlak szomszédaságában. Egy kicsit sötét volt a szobában, Döményné a levevre vigyázott, alig mert beljebb lépni.

— Hosszám, hangzott valami beteg rekedt hang.

Egy pár percig pergett a Döményné nyelve, három hétre való újságot hozott, három hétre való akart vinni, folyton karattyolt. A tányér a tyuklevessel ott lüht közben egy széken, a beteg úgylevel. Az irnok három gyermeke, csupa mohó állatka, keringett előbb a tányér körül, aztán megállt, előtte, mintha oda volna nőre. A levést nézte, szivta, itta fel mindhárom. Döménynének nem tntt fel, de a beteg asszony mindig zavartabban, mindig rekedtebben nyögött a szomszéd szapora kérdéseire.

Egyszerre aztán észbe jutott Döménynének valami.

— Mért nem eszi meg ezt a levést? Ne hagyja egészen kihűlni.

A beteg fészkelődött.

— Nem állom a melegot, hadd hűljön.

— Igen? Na jó.

Megint karattyolt. A három gyerek most már felváltva a levést meg az édesanyját nézte. A felhőmályban szinte reszketett a három csöppé. Nem látta más, csak a beteg. De az minden érzékével látta. Döményné azonban locsogott tovább, csak jó sokára erőltette megint az asszonyt.

— Most talán... már egész hideg...

Az irnok felesége iszonyu erőköddéssel felült, már a tányér után akart nyulni. Három pár

is a megvett birtok arányában, de a megosztásról a hitelezőnél nem intézkedtek, választottak is egy bizottságot, mely a bevételtől a pénzt beszedte s a hitelezőnek beszoállítását; de ezen bizottság tagjai nagyszámú pénzügyeshez szakszerűtellellem nem rendelkezett, s vajmi hamar érezték a társaság tagjai az egyetemlegesség súlyos terhet. A társaság tagjaitól beszedett pénz az ésesített adósság törlesztésére lett fordítva tekintet nélkül arra, hogy kifizette azt a társaság pénztárába. A hanyag fizetek száma szaporodott s mivel az egyetemleges adósnak egymás helyett fizetni nem akartak, a fizetést egyáltalán beszedtettk, vagy azon hitben, hogy a birtokkal együtt a teherből is megszabadulnak, eladták a megvett urasági birtokot.

Ez okozta azt, hogy a Székesfehérvári Takarékpénztár az egyes hanyag fizetőket perelte; így perelte Muzszel János kethelyi lakost, kinek ingatlan elárverésére lefektetett a bíróság által a 210.000 frt követelésnek hártralekos kamatai nyertek első sorban törlesztést, azért nem tudja azután megtalálni a számadatában jératlan számadást vezető, hogy hova lett a pénz?

A birtok és pénzügyosok Bakony-Sárkányban igy megromolván, árvérés-árvérést érte s a „Slavia“ biztosítói társaság egy pár forint biztosítási díjért ezeket erő ingatlankat árvérvezetett, a melyek vételára azonban a 210.000 frtos adósság törlesztésére utaltattott ki a bíróság által. 1890. év végén még mindig 82375 frt, 27380 frt és 26263 frt eregég állottak fenn a kölcsön tőkék, ezen tőkéknek kamatai 1888. január 1-től voltak hártralekos. Ekkor a Székesfehérvári Takarékpénztár perelte az összes bevételt azon részösszeg eregég, a melyet a társaság vetett ki az egyes bevétlőkre, de az egyetemlegességből folyó összes jogokat fentartotta.

szemből csupa hajókötéllel fogták vissza a tányért. Nem tudta helyéből kimozdítani.

Harudott.

Csak este fogom megenni. Nem tudok délben enni.

— Na már pedig szomszédasszony, én innen ki nem mozdulok, míg azt a pár kanál levést meg sem ettem. Hiszen már beszélni sem tud. Estélig azok a poronyok még elszik maguk elöl.

Három pár szem riadtan rebbent össze. A három arczát elborította a vér. Valami mérhetetlen düh, a harag láza kapta el, hogy ez a karattyoló vendég már sohasem akar elkörtödni. Mért nem hordja el magát? Hát nem látja, hogy elegyet volt itt? De Döményné nem mozdult. Megint küldte a levést és harmadszor is mondta: elszik estig a poronyok. A három gyerek remegve figyelt. A beteg hirtelen megkapta a tányérát, odanyomta Döményné kezébe s elkezdett rikoztolni:

— Elvigye! Nem kell! Semmi se kell magától. Menjen!

Döményné ránézett, hogy tán megbolondult. Azok a lázas szemek vették, korbócsolták tekintetükkel. A három gyermek egy sorba állt, fenyegetve, féhéren. Döményné egy kis zavarral nézett körül, aztán kiment. A folyosón levégtá a tányért s megtaposta a kiülő tyuklevést. Dühöngött mint egy boszorkány. Valóságilag beoidította az udvarba:

— Nem kell neki... Hát látak már ilyen hálátlan teremtést?

Ezen erélyes fellépés sem indította tetteire az egymáséktól meghasonlított bírókvevőket, a pírket követte a végrehajtás, zárlat alá került a leköltött ingatlanok termése s ekkor nevezetűl ki Góde Elemér zárgondnokul. Mindent megelözhözött volna a szegény nép, ha vezetőik lelkiismeretesekek lettek volna. Jégpölyve a falunak vagy tudatlan, vagy lelkiismeretlen volt, tanítójá iszakos; plébános pedig a „Fm. N.*-ban annyira felidőszett Dallmann József nem abban fajtette ki a titrelmet, hogy a népet felvilágosítsa, hanem abban, hogy lassan-lassan összevásárolja az olasz bíróköt, hogy ezt később drágán eladja. Ő titrelmellel vezetett jó pénzért a társaság számadásait, de arra nem volt érzékeny, hogy a már végpusztulásnak induló népet felvilágosítsa. Meg is kezdődött tehát a kivándorlás Amerikába, de még mindig nem akadt a beszkányianak jó tanácsadóijuk.

A Székesfehérvári Takarékpénztár* már az árverési kérvények is benyújtották az összes adósok ellen, s ekkor indult meg a „Moórvidéki Takarékpénztár“, hogy magához vátisa a Székesfehérvári Takarékpénztár követelését.

Bütske önzerttel hívatkozunk ezen működésünkre, melylyel mi, mint engedményesek, a végpusztulásnak induló kőlőnők meg menthető részeit a végpusztulástól megmentettük. Ezen működésünkben igazgatóságunk tagja s egyben Dr. Heumann József díszelőre méltó buzgalommal támogatott bennünket s pedig oly csekély díjazásért, hogy működésünk rugója nem lehetett ezen díj, hanem az erkölcsi siker.

A bakonyiárányi viszonyok addig romlottak meg, a míg a Székesfehérvári Takarékpénztár az egyetemlenségét fenntartotta s épen az volt a bakonyiárányiak szerencséseje, hogy a követelést a Moórvidéki Takarékpénztár váltotta magához, mert ez az emberek és viszonyokat közelebről ismerve a kőlőnők egyenkénti feloldását könnyebben vihette keresztül, mint a korábbi hitelész.

Az engedményezés után azonnal megváltuk az adósokat, hogy velük tárgyalva megmentettük az árveréstől azt, a ki még megmenthető s hogy a követeléseket egyáltalán megossuk. Ezen tárgyalásokat vezette igazgatóságunk nevében Dallmann József plébános jelenlétében és helyeslése mellett igazgatóságunk tagja Dr. Heumann József.

Az eljárás az volt, hogy a felosztás alapján vitték a társaság által az egyes verőkre kivett kértésért, ehhez hozzászámították a hitralkók kamat, a per és végrehajtási költségeket s egy hozzávetőleges összeget, melyet azokrét kellend fizetni, a kiknek vagyónából az árnyalagos tartozás sem került ki. Megbeszéltek az egyes adósok bíróköt s az oly adóssal, a kinek bíróka ezen így megállapított összegre nézve biztosított nyujtott, kölönös nyilatkozattal abban állapotunk meg, hogy a Székesfehérvári Takarékpénztár által folyamabatt tett végrehajtási felügyelőkkel azszal szemben, hogy az adós az így hozzávetőleg megállapított összeg kamatait pontosan fizesse. Három évi határidőre állapítottunk meg azután arra, hogy azon adósok ellen, kiknek tartozása létező vagyonukban biztosítottok nem lel, a folyamabatt tett végrehajtásokat lefolytassuk s hogy a végrehajtási eljárás során lefolyt pénzt az egyetemleges adósság törlesztésére fordítsa, az egyes adósokkal lezámoljunk a megállapított végleg azon összeget, a melylyel az egyes adós árnyalag tartozik, hogy így az egyes adós bírókötáról a horribilia 210.000 ftyos tartozását törlesztessük s csak annyit hagyjunk bekebelezve, a mennyi az egyes adóst az összeszámlás szerint terhelni fogja.

Akkor azután, mikor elérkezett az ideje annak, hogy az ügy végleg rendeztesse; Bakonyi-Sárkányban Dallmann József plébános, Kethelyen pedig a jegyző s Muszel János igaztják a népet, hogy az egységesít meg ne kössék. Dallmann József a „Hogyann bannak a szegény néppel“ feliratu cikkben között beadványt intézte hozzánk s tette közés akkor is a „Fejérmegyei Napló“-ban, a kethelyi jegyző pedig fenyeget a perrel. Ezekre a sértésekre s fenyegetésekre feleltünk mi azokkal a levelekkel, a melyek a „F. N.* í. évi június 26-iki számában vannak közölve.

A nép vezetői a népet, hogy segítettek volna abban, hogy a súlyos teher alatt roskadozó nép az

egyetemlenség alól szabaduljon, az erre irányuló igyekezetet fenyegetésekkel és sértésekkel akarják megghusítani. Olybá tünik fel az egész, mint mikor a beteg rug-kapál, ha egy fekvőt akarnek a testéről eltávolítani. Fekvő volt az egyetemlenség Kethely és B-Sárkány község gazdasági életében; ezt kellett eltávolítani; az eltávolítás fájalmérsít rug-kapáltak, Muszel, Dallmann és a kethelyi jegyző: de miként az orvos erélyes kézzel foghatja le a rugkapáló kezét, lábát, így oly erélyességgel kellett az ilyen akadékoskodó rugkapálást a félretvezető nép érdekében visszautasítani, hogy éke az igaztókól terelje.

Az igazságos és a nép érdekét szívén viselő embernek nem azért kell ököbe szoritani a kezét, mert a félretvezető népet, erőlyesen térítik a helyes útra, hanem azért, mert lelketlen igaztók akarják megghusítani a nép megmentésére irányult actiót. Töessék csak a bakonyiárányiakat és kethelyieket, akarmely pártatlan bizottság előtt kihallgatni; ezek tanusodni fognak arról, hogy Dr. Heumann József nem fenyegetett senkit, nem hívott senkit se magához s nem használt semmi olyan argumentálást, a mely által valakinek szabad elhatározását korlátozta volna. De azt nem lehet ros névden venni, hogy a fenyegető levélre hasonló modorban válaszol, a mely válasz csak az igazságot foglalja magában; mert hisz az egységes megghusult, a felügyeltett végrehajtások folytatását volna maga után a bízon elpusztult volna az egész falu. Dr. Heumann József az adósokat a Moórvidéki Takarékpénztár helyiségebe hívta, ott beszélt velük Dallmann József plébános és Orbán Lajos kethelyi jegyző jelenlétében s ott tratta alá az adósokkal az adósséveleket. De mielőtt ezt történt, Dallmann József a következő nyilatkozattal vonta vissza sértéseit s ezen nyilatkozatát akkor a „Fejérmegyei Napló“-ban közés is tette, eképpen:

Nyilatkozat.

Alulírott kijelentem, miszerint a baárkányi és kethelyi bírókvevő társaságunk a Moórvidéki Takarékpénztárral fennforgó elszámolás ügyében a takarékpénztári igazgatóságához 1895 március 22-én intéztet s általam szerkesztett kérvényben és ennek a „Fejérmegyei Napló“ 1895 március 20-án megjelent számában, „Hogyann bannak a szegény néppel“ címűt reprodukciójában sem a takarékpénztári igazgatóságot, sem Dr. Heumann József ügyvéd urat sérteni sem célozom sem szándékom nem volt, mindazon által, ha bárki az általam használt kifejezések által magát sértve érzi, a sértést viszelvön, mivel az általam használt éles kifejezések az ügy félre értéséből keletkeztek. Ezen nyilatkozatot a „Fejérmegyei Napló“-ban közteszem.

Kelt Moóron 1895 május 11-én.

Dallmann József a. k.

Ezen nyilatkozat tétele előtt mi Dallmann József urat fel is jelentettük, de miután a nyeltilkeltatások után Dallmann plébános sértésit visszavonta, mi is visszavontuk feljelentésünkre.

Perfő eljárás az, hogy valamely hírlap egy hét évvel korábban megjelent cikkét újból reprodukál, de nem közli egyttal azt, hogy az abban foglaltakat annak idején a szerző mint félre értésen alapulókát visszavonta. Ily eljárást csak az követ el, a ki minden áron rágalmazni akar.

Láthatja ebből mindenki, hogy tisztességtelen tegyverekkel támadnak ellentnk és vilogos az is hogy a „Fejérmegyei Napló“ Dallmann József plébánosot szerzte az adósokat, mert ez írta 1895-ben a „Hogyann bannak a szegény néppel“ feliratu cikkét. De elfeledte a plébános ur, azt, hogy 1895-ben kijelentette, hogy czikke félreértésen alapul a cselede azt is, hogy ő is helyeslést később a mi működésünkre, a melylyel két község szine javát mentettük meg a végpusztulástól s azt is elfeledte, hogy részben ő volt közvetítője annak a bírókvetésnek is, melyet most Vértsey György elnökünknek szemére vetni jónak látnak.

De mi nem feleltük még el, hogy ő volt a Bakonyi-Sárkány községben tartott ingatlan árverések zöndő alakja, a ki veti olson ott a hol a szegény zsellér házát olson lehet megvenni s nagyban fizte az ingatlanok vételét a családát s mondhatjuk elég jó haszonnal. — 1884. március 5-én Teller József és neje viskóját vette meg a plébános ur 20 ftyért, de nem azon özölő, hogy

ent a szegény rimánkodó hajléktalan embernek visszadjja, hanem azért, hogy egy év múlva ezt összörös áron másnak adja el. (L. a moóri kir. bírójósok mint tkvki hatóságnál 588/ók. 84 és 71/86 tk. sz. alatt fekvő iratokak.) Ő volt az, a ki 700 ftyért veti árverésen egy negyed telket, a melyet azután egy darab önmagának visszavartott föld kivételével 840 ftyért oly feltétellel adott el Oláh István és nejének, hogy a vételár részlet fejében lefizetést 840 fty az aladó javára olvaszt, ha Oláh a hitralkócs vételért pontosan a napjára meg nem fizeti. A hitralkócs megjött, Oláhnak meg nem pénz, a plébános hűhatlan maradt, míg azután Oláh nátnak kapott megfelelő kölcsönt; de mivel a tulajdonjog lekebelezésére alkalmas nyilatkozatot írt Moóron kellett aláírni, s népolgöltős plébános csak 10 fty napidíjért volt hajlandó az egy órányra fekvő Moótra bejönni. Tízeshárom alkalommal, árverésen és szabadkétből vásárolt 1884-től 1898-ig Dallmann József 9000 fty körül vételárért ingatlanokat, a melyekből haszonjében egy kisebb részt magának visszatartta, a nagyobb részt 1898-1901-ig 17000 ftyon felül adta el. (L. a moóri kir. tkvki hatóságnál 3190/82, 3342/86, 2981/88, 4127/89, 3773/92, 1884/93, 1798/93, 4385/92, 4001/92, 1599/92, 2016/92, 2591/92, 3118/93, 1692/98, 1820/98, 1821/98, 1822/98, 1825/98, 1855/98, 1856/98, 1914/98, 1990/98, 470/99 514/99, 2218/99, 2219/99, 2900/99, 2901/99, 2917/99, 3209/92, 2519/92. sz. iratokak.)

Az igaz az, hogy attól fogva, hogy az egyetemlenség adósság alól a Bakonyi-Sárkányiakat és Kethelyieket telmentettük, miután mindenki tudta, hogy mi a bíróka és mennyi az adóssága; megszüntek az olasz vételék, megszűntek az árverések s a plébános ur már nem mulathatott azon, hogyann leítáják a szegény ember házat, földjét. Míg a mi mentő actiónk előtt a nép kirándorolt, azután számason tértek vissza, míg korábban alig volt a föld eladható, addig ma alig lehet drága pénzén is kapni. Összeállítottuk az árverések statisztikáját s a mit látnak? Azt hogy meg 1891-1895 évi 62 évi időtartam alatt 88 esetben volt bakonyiárányi ingatlanra árverés elrendelve, addig 1896-tól, tehát az egyetemlenség megghusításától fogva, a ma napig tehát hét év alatt összesen 9 árverés rendeztetett el. Ezen adatok lényesen igazolják, hogy a mi működésünk, melyben Dr. Heumann József igazgatósági tag a munka orozárlésnézt végezte; Bakonyi-Sárkány és Kethely községre nézve áldástöves és törvös volt.

Ha a „Fm. N.* nem akart volna minket csak befektetni, akkor töltök is kért volna adatokat, de az hisz ő mindénáron támadni akar!

A Dr. Heumann ügyvéd személye ellen intézett támadások oly izléletlenségek, a melyekre válaszolni méltóságunkon alul áll. Izléletlenség az, ha valakinek vallását, származását és őseit hányják szemére. Hisz a Dallmann-ok s Bonitz-ok sem jöttek Magyarországra Árpádokkal, de meg dakamesse, hogy valaki a haszonra való kilátás nélkül felmentsem meg valakit; mert tény az, hogy Dr. Heumann ügyvédnek ezen ügyből folyólag sokkal kevesebb anyagi haszna volt, mint a mennyit a titrelmes plébános, mint a bírókvevő társaság számvérője évenként át évetett.

Végül kijelentjük, hogy ez ügyben mi további polemiába nem beleszokunk, de az egyszer bővebben felteitnk az ellentnk szórt támadásokra, hogy így a támadókat, mint a támadást helyes világításba helyezve felmentse érzésüket magunkot az alól, hogy jövöben minden okvetlenkedésre válaszoljunk.

A Moórvidéki Takarékpénztár igazgatósága.

H I R E K.

— Biztosítás a cséplőgépeknél. A földmívelésügyi és belügyminiszter tudvalevőleg erős aközölt csináltak, hogy a munkábetegséggelől pénztárnál a munkács baleset ellen biztosítsa legyenek. Épen ezért a folyó cséplő idény alkalmából is elrendelte a miniszter, hogy ezentul a cséplőgépeknél alkalmazott fűtők, etetőket, a

István, Botka Zoltán, Molnár Béla, br. Földi Elemér, br. Földi Tibor, br. Földi Pál, Andrák Antal, Forster György, Zsigray Sándor, Havranek János, H. Camp István, Almásy András, Kovács Alajos, Seiler Gyula, Gánczy Flóris, Forintos Gyula, Keszey Gyula Deutch Aladár, Ribart Antal, Skalka János, dr. Holly Géza, dr. Kövesy István, Rupp-Kálmán, Hhyevy István, Szerencs Ede, Haneise Ede, dr. Balassa Imre, Szabó Ferenc, Molnár Blai, Kuti Fülöp, Mohai Lajos, Keresztes Ignác, Kuti Endre, Wirth Károly, Virág Ignác, Hetey Péter.

Elgátolás. Szabad-Útján közegében július hó 21-é délután *Matyók Mihály* eszméki fészéző áruló eváros *Chigör György* fiab-batányi 8 éves Istrán fát elgátolta. A kis fia súlyos zúzódásokat szenvedett.

Katonai utóállítás. Székesfehérváron augusztus hó 5-ikén a város és megye területén még nem jelentkezett hadkötelesek részére katonai utóállítás lesz a városküzán.

Kátrány tűz A bisköi uradalomban tegnap kátrány olvasztottak s e közben az meggyulladt. Óriási füst keletkezett a környéken s messze földön nagy veszedelemlről beszéltek az emberek. A faluban is, a harangokat félre verték, a tűzoltóság is kivonult, a tűzet azonban csakhamar megfékeztek s így semmi nagyobb veszedelem nem történt.

Meghívó. A székesfehérvári Polgári Dalkör működő tagjai felkérönek, hogy a folyó hó 5-én azaz kedden a Dalkörnek a helytörési elemi lány iskola torna helyiségében megköződő rendezés dal örűjára este 8 órakor megjelenni sziveskedjenek. Az elnököség.

Ányráknyvi Hírek. 1902 évi július hó 26-ától augusztus hó 2-ig *Született* 80. *Elhalt* 20. *E Szerint a születés a halálozás 10 szel mülja felül Húszszázötös.* A fentjelzett idő alatt 3 volt. *Kihirdetés.* Kleiner Ferenc földm. napész, és Palatái György Rozália, Bihari Imre lakatos a d. v. javító-műhelyben és Scholtz Margit-Erzsébet Eötvös Géza, gépalkatos, a d. v. javító-műhelyben, és Horváth Cornélia, Balaton-Föred (Zala megye).

Időgenek névsora 1902. augusztus 2-án *Barnai Ignác* Magyar Király* szállodája; *Schuller* özvegy Bpest. *Mauter* és ts. ut. Bpest. *Lövinger Már* Kesztemé. *Schwarz* gabonaker Bpest. *Endersz János* „Fekete Sas” szállodája. *Ungár Albert* utazó Bpest. *Schwarz Gusztáv* utazó Bpest. *Ignaz Rosenber* utazó Bécs. *Weisz József* utazó Bpest. *Fleischmann Samu* utazó Bécs *Maros János* utazó Bécs. *Kyrl kapitány* és néje 23 gy. ezred. Bpest.

Piaci árak: 1902 Augusztus hó 2-án. Buza 6,60—7,00 rozs 5,80—6,00 árpa: 5,00—5,50 Tengeri 5,00—5,20 Az árak 50 kilogramonként korona értékben értendők.

Neulengbachi
fényház
és festék-gyár
Köb. Alajos utóda:
dr. Engländer Pál
készíti a legjobb
és legtartósabb

amerikai padló-zománczat

Legjobb
szar padló, bútör,
üzlet és konyhabe-
rendezések másolására.

Kapható
Illés Károlynál, Székesfehérvár.

MOSODA Lakatos-utca 10.

Elfogad szép mosás és vasalásra ing, gallér, kezeslő, alsó ruha, csipkefüggöny, jutányos áron. Pontos kiszolgálás, vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközölöttek.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri

NAGY IGNÁC mosodás, Lakatos-utca 10.

Papp Károly

Selyem műfestő és vegyítész-titkár
Székesfehérvár, Városházter
a városi takarékos épületében. (Bejárati a
Megyeház-utczából.)

Elfogad minden e szakmába vágó munkát úgy festőre, valamint tisztításra a legmúltányosabb feltételek mellett. Csipkefüggönyök a legrovidebb idő alatt festetnek, vagy tisztítottanak.

gyászruhák

48 óra alatt készíttetnek.
Videki rendelések megbízható lelkiismeretességgel eszközölöttek.

Az „Unicum“!!!

nevé szőlő permetőző anyag bizonyult eddig a legjobbnak, legbiztonságosabb és legolcsóbb permetőző és védő anyagnak a **Peronospora** szőlő betegsége ellen.

Hatása biztos, a vele való munka gyors és tisztá, semmi állapodás nincsen, mely a gépet rontaná.

Egy csomag: 650 gram-nak ára 56 fillér, megfelel két kiló rézgátló oldatának.

Ez ideig hét kiállításán legmagasabban kitüntetve.

Kapható Sz.-Fehérvárott: **Barna Viktor, Bogyay Andor, Illés Károly, Kovács Pál, Lőrincze Elek, Roth Bertalan és Taubler Béla** uraknál, valamint a készítőnél:

Majoros Antal, Győr.

Alapított 1880. Alapított 1880.

„Labor omnia vincit“
„SECURITAS“
5471887. sz. a. hatós. engedélyezett

nemzetközi hiteludósító és incasso intézet.

Legjobb és legjobb l. rangú különleges intézmény.

Szolgálat mindennemű tudósításokkal (információk) igen gyorsan, pontosan és lelkiismeretesen.

Hitelbiztosítás és intézetek egyedüli ellenőrző intézete Magyarország részére.

Külföldi bankok és külföldi tőke cenzora Magyarországon.

Előfizetősek: 12, 25, 50, 100, 250, 500 és 1000 darabra igen olcsón számítva.

Tudakozó könyvecskék kaphatók

Krausz F. Vilmosnál
Székesfehérvár,
Bása-utca 2. szám.

10631. szám.
ki. 902.
Pályázat hirdetmény.

A Martonvásár községben létesített fejérvármegyei árvaháznál rendezésített gondnok, 1 férfi és 1 női családfeji állásra az árvaház igazgató választmánya ezenel pályázatot hirdet és felhívja mindazokat, kik a fentjelzett állásokat elnyerni óhajtnák, hogy okmányokkal felkötőképen felzárólt kérvényeiket Fejérvármegye alispánjához, mint az árvaházi igazgató választmány elnökéhez 1902 évi augusztus hó 20-ik napjálé annál is inkább benyujtsák, mert a később beérkező kérvények figyelmen kívül fogzak hagyatni.

A gondnoki állásra az árvaház személyzetéről szóló szabályrendelet értelmében pályázhat minden nagykorú feddhetetlen jellemű magyar állampolgár, a ki a magyar nyelvet tökéletesen bírja, tanítói oklevéllel bír s legalább 5 évig, mint gyakorlati tanító működött s esetleg mint családfeji árvaházban már volt alkalmazva. Előnyben részesül azon pályázó, ki gazdasági szaktanfolyamot végzett, vagy a ki a gyakorlati gazdálkodás terén működött.

A gondnok évi fizetése 1600 kor., lakás, fűtés, világítás, 100 kor. ötévéves korpótlék addig míg a 2000 koronás évi fizetést eléri.

A férfi és női családfeji állásra pályázhat minden tanítói oklevéllel bíró nőtlen tanító illetve hajadon tanítónő, a ki a magyar nyelvet tökéletesen bírja és feddhetetlen jellemű magyar honpolgár. A női családfeji állás betöltésénél előnyben részesül azon tanítónő, a ki a női kézimunka tanítására külön képzettséssel bír.

A férfi és női családfeji évi fizetése 700 korona, természetbeni lakással és teljes ellátással.

A gondnok férfi- és nőcsaládfeji az 1875. 32. t. cz. 1. §. értelmében az országos tanítói nyugaldíjintézetnek tagja lévén azaz személyben jogaik a köteleességeik fennállanak.

Figyelemztetnek a pályázni kívánók, hogy az árvaház felvétel távozni ki mezei munkások és családfeji nevelés, a gondnyokra bizott árvékat a jelzett irányban lesznek kötelesek alkalmaztatásuk esetén nevelni és tartoznak az árvékat mindaddig, míg azok nyilvános iskolába nem járnak, az árvaházban az elemi iskolai oktatásban részesíteni.

A gondnoki, férfi és női családfeji állásokat az igazgató választmány választás utján tölti be. A választás határmájájál 1902 évi augusztus hó 28-ik napja tűzetik ki. A megválasztott gondnok és családfeji folyó évi szeptember hó 15-én állásukat okvetlenül tartoznak elfoglalni.

Székesfehérvárott, 1902. július 30-án.
Huzsár Ágost,
alispán,
az árvaházi igazgató választmány elnöke.

HIRDETÉSEK
felvételnek
a punk kiadóhivatalában
Székesfehérvárott, Nádör-utca 7.